

**Cauza C-682/21****Rezumatul cererii de decizie preliminară formulate în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

11 noiembrie 2021

**Instanța de trimitere:**

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania)

**Data deciziei de trimitere:**

11 noiembrie 2021

**Recurente-reclamante:**

„HSC Baltic” UAB

„Mitnija” UAB

„Montuotojas” UAB

**Cealaltă parte din procedura de recurs și pârâtă în primă instanță:**

Vilniaus miesto savivaldybės administracija

**Terți:**

„Active Construction Management” UAB, societate care face obiectul unei proceduri de insolvență

„Vilniaus vystymo kompanija” UAB

**Obiectul procedurii principale**

Cerere formulată de recurente (reclamante în primă instanță) având ca obiect constatarea nelegalității deciziei celeilalte părți din procedura de recurs (pârâtă în primă instanță) de a le înscrie pe lista furnizorilor nefiabili ca urmare a executării necorespunzătoare a unui contract de achiziții publice de către un furnizor format din mai mulți membri și a rezilierii contractului respectiv pentru încălcarea gravă a acestuia

## Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Interpretarea Directivei 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, în special a articolului 18 alineatul (1) și a articolului 57 alineatul (4) litera (g) și alineatul (6), precum și a Directivei 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, în special a articolului 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatul (3); articolul 267 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

## Întrebările preliminare

1. Articolul 18 alineatul (1) și articolul 57 alineatul (4) litera (g) și alineatul (6) din Directiva 2014/24, precum și articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatul (3) din Directiva 89/665 (împreună sau separat, dar fără limitare la aceste dispoziții) trebuie interpretate în sensul că decizia unei autorități contractante de a înscrie operatorul economic în cauză pe lista furnizorilor nefiabili și de a restrânge astfel, pentru o anumită perioadă, posibilitatea sa de a participa la procedurile de achiziții publice anunțate ulterior pentru motivul că operatorul economic respectiv a încălcat grav un contract încheiat cu această autoritate contractantă este un act supus căilor de atac?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dispozițiile de drept al Uniunii citate anterior (împreună sau separat, dar fără limitare la aceste dispoziții) trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale și practicii de aplicare a acesteia potrivit căroră: (a) atunci când reziliază un contract de achiziții publice pentru încălcarea gravă a acestuia, autoritatea contractantă nu ia nicio decizie formală (distinctă) privind înscrierea operatorilor economici pe lista furnizorilor nefiabili; (b) un operator economic nu este informat în prealabil cu privire la viitoarea înscriere pe lista furnizorilor nefiabili și, prin urmare, nu este în măsură să prezinte explicații relevante și, ulterior, să conteste în mod efectiv înscrierea sa; (c) autoritatea contractantă nu efectuează nicio examinare individuală a împrejurărilor executării necorespunzătoare a unui contract și, prin urmare, în cazul în care contractul de achiziții publice a fost reziliat în mod legal pentru încălcarea gravă a acestuia, operatorul economic responsabil *de jure* pentru respectiva încălcare este înscris în mod automat pe lista furnizorilor nefiabili?

3. În cazul unor răspunsuri afirmative la primele două întrebări, dispozițiile de drept al Uniunii citate anterior (împreună sau separat, dar fără limitare la aceste dispoziții) trebuie interpretate în sensul că partenerii la un acord de exploatare în comun (entitățile care formează un furnizor comun) care au executat contractul de achiziții publice reziliat în mod legal pentru încălcarea gravă a acestuia își pot demonstra fiabilitatea și, prin urmare, pot fi excluși de pe lista furnizorilor

nefiabili, printre altele, prin invocarea părții (valorii) contractului executat, a insolvenței partenerului principal, a acțiunilor respectivului partener și a contribuției autorității contractante la neexecutarea contractului?

### **Dispozițiile de drept al Uniunii invocate**

Directiva 2014/24, în special articolul 18 alineatul (1), articolul 57 alineatele (3), (4) și (6), articolul 90 și articolul 91.

Directiva 89/665 a Consiliului, în special articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatele (2) și (3).

### **Dispozițiile naționale invocate**

Legea Republicii Lituania privind achizițiile publice, denumită în continuare „Legea privind achizițiile publice”: articolul 2 alineatul 36 (definiția termenului „furnizor”), articolul 46 alineatul 4 punctul 6) și alineatele 7 și 8, intitulat „Motive de excludere a furnizorului”, articolul 91, intitulat „Neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a unui contract de achiziții publice”, și articolul 101 alineatele 1 și 2, intitulat „Dreptul de a contesta acțiunile sau deciziile adoptate de autoritatea contractantă”.

Codul civil al Republicii Lituania, denumit în continuare „Codul civil”: articolul 6.6 alineatele 1 și 3-6, intitulat „Răspunderea solidară a debitorilor”, articolul 6.15 alineatul 1, articolul 6.217, intitulat „Rezilierea unui contract”, articolul 6.219, articolul 6.969 alineatul 1, intitulat „Noțiunea de acord de exploatare în comun (parteneriat)”, articolul 6.975, intitulat „Răspunderea partenerilor pentru obligațiile comune”, și articolul 6.978 alineatul 1 punctele 2) și 3) și alineatul 3, intitulat „Încetarea unui acord de exploatare în comun”.

### **Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale**

- 1 La 7 decembrie 2016, pârâta în primă instanță, Vilniaus miesto savivaldybės administracija, a publicat un anunț privind o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice de lucrări pentru construirea centrului de wellness multifuncțional Lazdynai din Vilnius (denumită în continuare „procedura de atribuire”).
- 2 Pentru a participa la procedura de atribuire, la 30 ianuarie 2017, reclamantele în primă instanță, „Montuotojas” UAB, „Mitnija” UAB, „HSC Baltic” UAB și „Axis Power” UAB, au încheiat un acord de exploatare în comun. În cadrul acordului de exploatare în comun, partenerii au convenit că, în cazul atribuirii contractului, proporțiile din valoarea angajamentelor (contribuția la activitatea comună) care constituie prețul total al ofertei ar fi după cum urmează: „Active Construction

Management” UAB – 65% (partenerul principal), „HSC Baltic” UAB – 15%, „Axis Power” UAB – 10%, „Mitnija” UAB – 5% și „Montuotojas” UAB – 5%.

- 3 La 5 iunie 2017, pârâta în prima instanță a încheiat un contract de lucrări cu „Active Construction Management” UAB, în care termenul-limită pentru executarea lucrărilor de construcție a fost stabilit la data de 5 decembrie 2018.
- 4 Contractul de lucrări nu a fost executat în termenul stabilit. La 21 august 2019, după ce pârâta în primă instanță a constatat existența unor erori de concepție tehnică, termenul de executare a lucrărilor stabilit prin contract a fost modificat, fiind stabilită o nouă dată, 28 mai 2020. Cu toate acestea, chiar și după prelungirea termenului, lucrările nu s-au desfășurat fără probleme, nefiind respectat noul calendar.
- 5 Prin ordonanța din 28 octombrie 2019, Vilniaus apygardos teismas [Tribunalul Regional din Vilnius, Lituania] a deschis procedura de insolvență împotriva „Active Construction Management” UAB. Pârâta în primă instanță și reclamantele în primă instanță au fost informate cu privire la acest lucru prin scrisoarea administratorului judiciar din 6 decembrie 2019, în care se preciza de asemenea că partenerul principal nu va mai executa contractul de lucrări și, prin urmare, s-a considerat că, în privința acestuia din urmă, contractul a încetat.
- 6 Pârâta în primă instanță și restul partenerilor, și anume reclamantele în primă instanță, nu au reușit să ajungă la un acord cu privire la executarea în continuare a contractului de lucrări.
- 7 Prin scrisoarea din 22 ianuarie 2020, pârâta în primă instanță a informat reclamantele în primă instanță cu privire la rezilierea contractului de lucrări pentru încălcarea gravă a acestui contract.
- 8 La 21 februarie 2021, reclamantele în primă instanță au sesizat Tribunalul Regional din Vilnius cu o acțiune având ca obiect (1) constatarea nelegalității rezilierii unilaterale a contractului de lucrări de către pârâta în primă instanță pentru încălcarea gravă a respectivului contract; (2) constatarea faptului că contractul de lucrări a încetat din vina pârâtei în primă instanță și (3) constatarea nelegalității deciziei pârâtei în primă instanță de a înscrie reclamantele în primă instanță pe lista furnizorilor nefiabili din Sistemul central de informații privind achizițiile publice.
- 9 Prin hotărârea din 27 august 2020, Tribunalul Regional din Vilnius a respins în totalitate acțiunea reclamantelor în primă instanță.
- 10 Instanța a considerat că contractul de lucrări a fost reziliat în mod legal pentru încălcarea gravă a acestuia prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a contractului de achiziții publice și că, într-un astfel de caz, autoritățile contractante sunt obligate să înscrie furnizori (sau, în cazul unui grup de furnizori, toți membrii grupului) pe această listă a furnizorilor nefiabili. În plus, instanța a precizat că, în temeiul reglementării naționale, reclamantele în primă instanță ar fi în măsură să

se reabiliteze prin autocorectare atunci când participă la alte proceduri de achiziții publice, astfel încât să nu fie împiedicate să participe la acestea.

- 11 Prin ordonanța din 21 ianuarie 2021, Lietuvos apeliacinis teismas [Curtea de Apel a Lituaniei] a respins apelul declarat de reclamantele în primă instanță împotriva hotărârii pronunțate de Tribunalul Regional din Vilnius.
- 12 La 22 ianuarie 2021, la inițiativa pârâtei în primă instanță, Viešųjų pirkimų tarnyba (Oficiul pentru achiziții publice) a înscris reclamantele în primă instanță pe lista furnizorilor nefiabili.
- 13 La 18 și la 22 februarie 2021, reclamantele în primă instanță au declarat apel împotriva ordonanței Curții de Apel a Lituaniei la Lietuvos Aukščiausiasis Teismas [Curtea Supremă a Lituaniei, denumită în continuare „instanța de trimitere”]. Cererea lor de măsuri provizorii a fost admisă – acestea au fost eliminate de pe lista furnizorilor nefiabili în așteptarea rezultatului procedurii de recurs.
- 14 Prin ordonanța parțială din 11 noiembrie 2021, instanța de trimitere a confirmat părțile din deciziile pronunțate de instanța de prim grad de jurisdicție și de instanța de apel prin care au fost respinse cererile formulate în cadrul acțiunii referitoare la buna executare a contractului și la legalitatea rezilierii acestuia.

### **Principalele argumente ale părților din procedura principală**

- 15 Reclamantele în primă instanță au susținut în fața instanței de trimitere că normele prevăzute la articolul 91 din Legea privind achizițiile publice, chiar dacă se admite că obiectivul care rezultă din aplicarea acestora este de a exclude operatorii economici necinstiți din raporturile juridice din domeniul achizițiilor publice, nu pot fi interpretate în sensul că operatorii economici care au făcut parte dintr-un furnizor cu mai mulți membri (contractant) și care, *de facto*, nu au executat nicio prestație în cadrul unui contract de achiziții publice (înainte de procedura de insolvență, lucrările contractate au fost executate exclusiv de partenerul principal) ar urma să fie înscrși pe lista furnizorilor nefiabili în cazul în care neexecutarea (sau executarea necorespunzătoare) a obligațiilor contractuale relevante a condus la rezilierea contractului respectiv; în caz contrar, situații similare, în care lucrările respective în cadrul unui contract de achiziții publice nu au fost executate de un subcontractant sau de partenerul corespunzător la un acord de exploatare în comun, ar fi tratate în mod inegal, întrucât subcontractanții urmează să fie înscrși pe lista furnizorilor nefiabili numai în cazul în care o încălcare se referă la acea parte din contractul de achiziții publice care le-a fost subcontractată; instanțele au aplicat în mod eronat articolul 91 din Legea privind achizițiile publice și au încălcat principiile achizițiilor publice, prin faptul că nu au luat în considerare acțiunile concrete ale operatorilor economici respectivi în executarea contractului de lucrări, cu alte cuvinte integritatea și fiabilitatea acestora; articolul 91 din Legea privind achizițiile publice este aplicabil în temeiul răspunderii personale a unui operator economic; în Hotărârea Curții din 7 septembrie 2021, Klaipėdos

regiono atliekų tvarkymo centras (C-927/19), s-a constatat că partenerii la un acord de exploatare în comun pot fi considerate răspunzătoare pentru acțiunile uneia dintre ele numai dacă au cunoștință de acestea, cu alte cuvinte, acțiunile tuturor partenerilor sunt evaluate în temeiul principiului răspunderii personale, iar nu al răspunderii solidare.

- 16 Pârâta în primă instanță a declarat în fața instanței de trimitere că susține constatările efectuate de instanțe și că autoritatea contractantă nu dispune de libertate de opțiune în aplicarea articolului 91 din Legea privind achizițiile publice și, prin urmare, este obligată să înscrie operatorii economici în cauză pe lista furnizorilor nefiabili. Atunci când pune în aplicare această obligație, ea nu ia în considerare ce partener care face parte dintr-un furnizor cu mai mulți membri a cauzat în mod specific o încălcare gravă a contractului de achiziții publice prin acțiunile sale; o interpretare contrară este incompatibilă cu răspunderea solidară a partenerilor la un acord de exploatare în comun și, prin urmare, circumstanțele atenuante sunt relevante numai pentru autocorectarea entităților care au fost deja înscrise pe lista furnizorilor nefiabili.

#### **Prezentare succintă a motivelor trimiterii preliminare**

- 17 Instanța de trimitere arată că litigiul privind înscrierea reclamantelor în primă instanță pe lista furnizorilor nefiabili a apărut ca urmare a interpretării și a aplicării dispozițiilor Legii privind achizițiile publice, *a fortiori* a articolului 91 din aceasta, precum și a raportului acestora cu dispozițiile Codului civil referitoare la exploatarea în comun. Argumentele părților în litigiu cu privire la interpretarea și aplicarea normelor naționale se referă la aspecte de drept strâns legate între ele și la îndoiele ale instanței cu privire la conformitatea dispozițiilor Legii privind achizițiile publice cu dreptul Uniunii în ceea ce privește (a) aspectul dacă înscrierea furnizorilor pe lista furnizorilor nefiabili constituie o decizie a autorității contractante care poate face obiectul unui control de legalitate și, (b) dacă o astfel de decizie poate fi atacată, temeiul pentru adoptarea sa și pentru aprecierea legalității sale.
- 18 Astfel cum au reținut instanțele de fond și de apel și astfel cum susține pârâta în primă instanță, în conformitate cu normele adoptate în Lituania (articolul 91 din Legea privind achizițiile publice), autoritățile contractante nu au nicio marjă de apreciere în ceea ce privește decizia de a înscrie operatorul economic în cauză pe lista furnizorilor nefiabili în cazul în care operatorul economic respectiv a comis o încălcare gravă a contractului de achiziții publice, iar respectiva încălcare a condus la rezilierea unilaterală a contractului respectiv de către autoritatea contractantă. Caracterul nediscreționar al acțiunilor autorităților contractante se reflectă în obligația lor legală de a introduce pe lista respectivă toate entitățile care formează un furnizor cu mai mulți membri – partenerii la un acord de exploatare în comun.

- 19 Astfel, conținutul articolului 91 din Legea privind achizițiile publice sugerează că înscrierea operatorilor economici pe lista furnizorilor nefiabili este lipsită de autonomie atât în ceea ce privește fondul, cât și forma. Potrivit normelor de drept lituanian, o astfel de înscriere nu constituie o decizie distinctă, ci o consecință juridică a unei alte decizii de reziliere unilaterală a unui contract de achiziții publice: în cazul în care un operator economic nu contestă rezilierea contractului pentru încălcarea gravă a acestuia sau o astfel de decizie este considerată legală de instanță, operatorul economic în cauză, care a executat contractul pe cont propriu sau împreună cu parteneri, este în mod necesar înscris pe lista furnizorilor nefiabili.
- 20 Astfel de norme juridice presupun, în primul rând, că situațiile în care o autoritate contractantă ar fi în măsură să rezilieze în mod legal un contract pentru încălcarea gravă a acestuia, însă furnizorul nu ar fi înscris pe lista furnizorilor nefiabili datorită circumstanțelor speței, nu sunt posibile *de jure* și, în al doilea rând, că furnizorul poate în esență să conteste numai rezilierea unilaterală a contractului de achiziții publice.
- 21 Normele de drept național în cauză nu par în sine incompatibile cu apărarea efectivă a drepturilor furnizorilor, întrucât, astfel cum este cazul în speță, operatorul economic poate contesta în mod efectiv rezilierea unilaterală a contractului de achiziții publice, susținând că nu a săvârșit o încălcare gravă, că autoritatea contractantă este, de asemenea, parțial responsabilă pentru neîndeplinirea obiectivelor contractului și așa mai departe. Cu toate acestea, trebuie subliniat în această privință că, în conformitate cu normele juridice lituaniene, atunci când un contract este reziliat pentru încălcarea gravă a acestuia, aspectul subiectiv al acțiunilor părții care a încălcat contractul nu este în esență luat în considerare.
- 22 Se poate concluziona, pe baza jurisprudenței Curții, că motivele care au condus la încălcarea contractului, natura acestei încălcări și alte împrejurări sunt relevante din punct de vedere juridic pentru a decide cu privire la restrângerea dreptului furnizorilor de a participa la alte proceduri de atribuire a contractelor. În Hotărârea din 19 iunie 2019, Meca (C-41/18), Curtea a amintit că, potrivit articolului 57 alineatul (5) din Directiva 2014/24, este necesar să se permită autorităților contractante să își facă propria apreciere cu privire la faptele comise sau omise, fie înainte, fie în cursul procedurii de achiziții, în una dintre situațiile menționate la articolul 57 alineatul (4) din această directivă; având în vedere cele de mai sus, autoritățile contractante nu pot fi ținute de o investigație anterioară a unei încălcări, întrucât acest lucru nu ar fi în conformitate cu principiul proporționalității care implică, printre altele, necesitatea de a evalua natura unei încălcări, și anume caracterul său minor sau substanțial și repetarea acesteia.
- 23 Astfel cum s-a arătat anterior, instanța de prim grad de jurisdicție și instanța de apel, precum și pârâta în primă instanță se întemeiază în esență pe regula de interpretare juridică menționată mai sus pentru a considera că, în acest stadiu al litigiului, nu este posibil și nu este necesar să se aprecieze natura acțiunilor

reclamantelor în primă instanță, întrucât acestea vor fi în măsură să se reabiliteze prin autocorectare atunci când participă la alte proceduri de achiziții publice. Acest model care rezultă din reglementarea națională este în concordanță cu *ratio decidendi* din Hotărârea Meca (C-41/18), cu atât mai mult cu cât, în procedurile ulterioare de atribuire a contractelor de achiziții publice, autoritatea contractantă în cauză nu trebuie să fie ținută de o apreciere efectuată de o altă autoritate contractantă, situație care nu se regăsește însă în cazul unei decizii pronunțate de o instanță. În cazul în care înscrierea operatorului economic pe lista furnizorilor nefiabili ar fi considerată legală de instanță, este discutabil dacă autoritatea contractantă în cauză ar putea ataca o astfel de decizie în cadrul unei proceduri extrajudiciare.

- 24 Cu toate acestea, potrivit instanței de trimitere, poziția respectivă adoptată de instanțe și de pârâta în primă instanță conduce, în realitate, la o situație paradoxală.
- 25 În primul rând, pentru a putea ține seama de natura acțiunilor operatorului economic în cauză, acest operator trebuie mai întâi înscris pe lista furnizorilor nefiabili; prin urmare, împrejurările executării contractului devin relevante atunci când se decide nu includerea sa, ci eliminarea sa *ad hoc* de pe lista respectivă. În acest context, printre altele, acțiunile anterioare ale unui operator economic înscris pe lista furnizorilor nefiabili pentru o perioadă de trei ani, potrivit reglementării în vigoare, pot face obiectul unui tratament diferit. Faptul că încălcarea săvârșită de un astfel de operator economic va fi considerată minoră de către o autoritate contractantă nu înseamnă *per se* că o altă autoritate contractantă va ajunge la aceleași concluzii.
- 26 În al doilea rând, potrivit unui astfel de model, o decizie cu privire la conținutul acțiunilor operatorului economic nu ar fi luată de autoritatea contractantă care cunoaște cel mai bine încălcarea, ci de alte autorități contractante care se vor baza în esență pe explicațiile furnizate de furnizorul în cauză. În orice caz, capacitatea de a aprecia împrejurările încălcării contractului numai în ceea ce privește operatorii economici care au fost deja înscrși pe lista furnizorilor nefiabili nu este justificată de un obiectiv legitim sau de o bună practică.
- 27 Instanța de trimitere nu împărtășește opinia pârâtei în primă instanță potrivit căreia o interpretare diferită a articolului 91 din Legea privind achizițiile publice, și anume o apreciere individuală a comportamentului reclamantelor în primă instanță în executarea contractului de lucrări ar putea fi incompatibilă cu răspunderea solidară a partenerilor care desfășoară în comun o activitate. Problema importanței răspunderii solidară pentru evaluarea fiabilității partenerilor la un acord de exploatare în comun în temeiul articolului 57 din Directiva 2014/24 a fost deja ridicată de instanța de trimitere în cauza Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras, citată anterior; cu toate acestea, astfel cum a explicat Curtea, o autoritate contractantă trebuie să efectueze o evaluare individuală a acțiunilor fiecărui operator economic (partener). Astfel cum arată în mod întemeiat „Mitnija” UAB, articolul 91 alineatul 1 din Legea privind achizițiile publice prevede *expressis*



*verbis* că și alți operatori economici pe ale căror capacități s-a bazat furnizorul și care și-au asumat răspunderea în solidar cu furnizorul pentru executarea contractului potrivit articolului 49 alineatul 5 din legea menționată trebuie să fie înscrși pe lista furnizorilor nefiabili, cu condiția ca o încălcare să privească partea din contract care le-a fost subcontractată. Este cert că un partener la un acord de exploatare în comun și un furnizor de capacități economice sau financiare, care acționează în principal ca garant financiar, nu sunt entități identice; cu toate acestea, în cazul în care aceștia răspund în solidar (primul în temeiul Codului civil, al doilea în temeiul Legii privind achizițiile publice), o apreciere diferită a acțiunilor lor nu este justificată.

- 28 Cu toate acestea, răspunderea solidară a partenerilor la un acord de exploatare în comun în sensul articolului 91 din Legea privind achizițiile publice [articolul 57 alineatul (4) litera (g) din Directiva 2014/24] este, în general, un aspect secundar în cazul în care s-ar admite că teza potrivit căreia lista furnizorilor nefiabili trebuie să includă numai operatorii economici ale căror acțiuni evaluate individual implică faptul că aceștia sunt considerați nefiabili (necinstiți). În acest caz, rezilierea contractului de achiziții publice pentru încălcarea gravă a acestuia nu ar determina, în sine, înscrierea lor pe lista furnizorilor nefiabili (de exemplu, insolvența, culpa altor entități, forța majoră etc.); în consecință, nu ar exista (nu ar trebui să existe) nicio diferență după cum contractantul care nu a executat contractul de achiziții publice a acționat pe cont propriu sau în cadrul unui grup de operatori economici independenți (în cadrul unui acord de exploatare în comun). În caz contrar, furnizorii formați din mai mulți membri ar fi dezavantajați în mod nejustificat.
- 29 Instanța de trimitere are de asemenea îndoieli cu privire la calificarea deciziei autorității contractante de a înscrie un operator economic pe lista furnizorilor nefiabili. Potrivit jurisprudenței Curții, noțiunea de „decizii luate de autoritățile contractante” trebuie interpretată în mod larg, în sensul că acoperă aproape toate deciziile acestora, fără a distinge între respectivele decizii în funcție de conținutul sau de momentul adoptării lor; articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665 nu prevede nicio restricție în ceea ce privește natura și conținutul deciziilor vizate (Hotărârea din 11 ianuarie 2005, Stadt Halle și RLP Lochau, C-26/03, punctele 28 și 30).
- 30 În plus, instanța de trimitere atrage atenția asupra formulării articolului 1 alineatul (1) al patrulea paragraf din Directiva 89/665, care nu este identic în diferitele versiuni lingvistice. Versiunile în limbile lituaniană și engleză se referă la „sutartimis [...] susiję [...] sprendimai” [„decizii privind contractele”] și, respectiv, la „contracts [...] decisions”, în timp ce versiunea în limba franceză se referă la „les procédures de passation des marchés”. Formularea în limba franceză nu pare să fie atât de largă, întrucât se referă în mod specific la procedurile de încheiere (de atribuire) a contractelor, iar nu la consecințele rezilierii acestor contracte. Noțiunea de „proceduri de atribuire a contractelor” este utilizată de asemenea la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 89/665. În plus, articolul 1 alineatul (3) din Directiva 89/665 prevede, printre altele, că o persoană care poate iniția o cale de

atac ar trebui să aibă cel puțin un interes în obținerea unui anumit contract și să fi fost prejudiciată de acțiuni nelegale ale autorității contractante.

- 31 Este evident că acest litigiu nu a apărut ca urmare a deciziilor autorității contractante de a acorda sau de a restrânge dreptul reclamantelor în primă instanță de a le fi atribuit (de a încheia) un anumit contract de achiziții publice, întrucât contractul de lucrări a fost încheiat cu acestea; în plus, acțiunile lor au condus la o decizie legală a pârâtei în primă instanță de a rezilia respectivul contract. În schimb, înscrierea operatorilor economici în cauză pe lista furnizorilor nefiabili restrânge drepturile acestora de a încheia alte contracte de achiziții publice, în temeiul motivului de excludere prevăzut la articolul 57 alineatul (4) litera (g) din Directiva 2014/24. În consecință, având în vedere tendința generală a jurisprudenței Curții de a da o interpretare largă noțiunii de „decizie a unei autorități contractante”, ar fi, în principiu, justificat să se califice decizia pârâtei în primă instanță în discuție în prezenta cauză drept o decizie menționată la articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf din Directiva 89/665.
- 32 În cazul în care decizia autorității contractante în cauză într-o parte a procedurii naționale intră în domeniul de aplicare al articolului 1 alineatul (1) al patrulea paragraf din Directiva 89/665, este important să se stabilească temeiuri pentru aprecierea legalității unei astfel de decizii. Reclamantele în primă instanță pun accentul mai ales pe următoarele împrejurări ca temei pentru aprecierea fiabilității lor, independent de împrejurarea constând în rezilierea contractului de lucrări: proporția obligațiilor contractuale (contribuțiilor) contractanților în ceea ce privește executarea contractului de achiziții publice; faptul că, înainte de rezilierea contractului de lucrări, toate lucrările au fost executate numai de partenerul principal, cu alte cuvinte, reclamantele în primă instanță nu începuseră încă să execute lucrările contractate; procedurile de insolvență inițiate împotriva partenerului principal; anumite acțiuni ale pârâtei în primă instanță care ar fi putut conduce la executarea necorespunzătoare a contractului de lucrări, precum și alte împrejurări.
- 33 În opinia instanței de trimitere, împrejurările menționate mai sus pot fi relevante pentru aprecierea fiabilității operatorilor economici care au executat contractul de lucrări în ceea ce privește înscrierea lor pe lista furnizorilor nefiabili. În cazul în care, potrivit Hotărârii Meca (C-41/18), o astfel de apreciere a fiabilității trebuie efectuată de autoritățile contractante care au publicat anunțul privind noi proceduri de achiziții publice, nu ar fi nerezonabil să se impună ca autoritatea contractantă care a atribuit contractul de achiziții publice reziliat, și anume pârâta în primă instanță, să efectueze de asemenea o astfel de apreciere.